
Z prac Prezydium NRA

Palestra 18/1(193), 94-96

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wystąpieniu do Ministra Sprawiedliwości należy postulować jednolitość uregulowania zasad zawiadamiania stron (klientów) o terminach rozpraw i posiedzeń z zastrzeżeniem, że obowiązek ów obciążać ma sądy, a nie pełnomocników.

5. Prezydium NRA powinno opracować wzory typowych pism stosowanych w praktyce zespołów adwokackich i w ramach swych możliwości technicznych zaopatrzyć zespoły w odpowiednią ilość tych wzorów.

6. Po wejściu w życie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie taryfy adwokackiej Prezydium NRA opracuje nowy, przejrzysty i możliwie prosty wzór karty ewidencyjnej, wykorzystując w tym celu dotychczasowe doświadczenie zespołów.

C.

Z prac Prezydium NRA

1.

Realizacja uchwał I Krajowej Konferencji Partyjnej PZPR w działalności adwokatury

Uwzględniając społeczną doniosłość dyrektyw wynikających z obrad i uchwał I Krajowej Konferencji Partyjnej PZPR (w której uczestniczył również Prezes NRA adw. Z. Czeszejko), Prezydium NRA postanowiło wykorzystać w odpowiednim zakresie te dyrektywy w działalności adwokatury, zwłaszcza w tych dziedzinach, w których adwokaci mogą być najbardziej użyteczni. Dotyczy to np. udziału w podnoszeniu świadomości społecznej obywateli, w działalności rad narodowych, a przede wszystkim w wewnętrznej działalności samorządu. Prezydium NRA wyraziło pogląd o potrzebie jak najszerszego spopularyzowania w adwokaturze materiałów z I Krajowej Konferencji PZPR.

2.

Plan terenowego rozmieszczenia adwokatów i aplikantów adwokackich w poszczególnych izbach adwokackich

Rady Adwokackie były obowiązane przedstawić do dnia 30 czerwca 1973 r. uzasadnione projekty rozmieszczenia adwokatów na terenach poszczególnych izb adwokackich na podstawie wytycznych ustalonych przez Prezydium NRA z dnia 15 czerwca 1968 r.

Nie wszystkie rady adwokackie nadesłały w wyznaczonym terminie należycie opracowane projekty rozmieszczenia, tj. takie, które by uzasadniały szczegółowo potrzebę wyznaczenia siedziby w danej miejscowości dla konkretnej liczby adwokatów. W tym stanie rzeczy nie było możliwe, na podstawie nadesłanych danych nieraz zbyt ogólnikowych, opracowanie prawidłowego projektu rozmieszczenia adwokatów we wszystkich zespołach adwokackich na obszarze całego kraju.

Uznając jednak potrzebę przyśpieszenia tej węzłowej dla adwokatury kwestii, Prezydium NRA — w celu kontynuowania prac nad projektem planu racjonalnego rozmieszczenia adwokatów w sieci osadniczej kraju — postanowiło w dniu 8 listopada 1973 r. wziąć w tej sprawie pod uwagę, co następuje:

1. Plan terenowego rozmieszczenia adwokatów na terenie poszczególnych izb, jaki zostanie uchwalony przez Prezydium NRA, nie będzie mieć charakteru i mocy prawnej planu przewidzianego w art. 16 ustawy o ustroju adwokatury, natomiast stanowić będzie rodzaj wytycznych postępowania dla rad adwokackich przy wyznaczaniu siedzib adwokatów i dla Prezydium NRA przy rozpoznawaniu tego rodzaju spraw w trybie instancji.

2. Podstawą ustalania liczby adwokatów i aplikantów adwokackich powinno być zapotrzebowanie na pomoc prawną na najbliższy okres kilku lat. Liczby te mogą być następnie zmienione, jeżeli w tym okresie wydane zostaną przepisy prawne, które by zwiększyły lub zmniejszyły zakres pomocy prawnej udzielanej przez adwokatów.

3. Przy ustalaniu liczby adwokatów, którzy mają wykonywać zawód w zespołach adwokackich na terenie izby, należy brać pod uwagę tylko adwokatów wykonujących zawód w pełnym wymiarze czasu pracy. Adwokatów-emerytów i rencistów wykonujących zawód w ograniczonym zakresie nie powinni być objęci planowaniem, ponieważ nie można z góry programować i ustalać, ilu z tej grupy adwokatów mogłoby nadal wykonywać zawód w zespole.

4. Liczba adwokatów-emerytów i rencistów, którzy ograniczyli wykonywanie swego zawodu w zespołach adwokackich, wynosi — według obecnej statystyki — około 10% adwokatów zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy. Należy również rozważyć w oddzielnej uchwale ustalenie wytycznych pracy dla tej grupy adwokatów, aby z jednej strony dać im możliwość uzyskiwania zarobków w granicach nie powodujących utraty prawa do emerytury (renty), a z drugiej — określić ich pozycję w świetle zasad prawidłowego podziału pracy w zespole.

5. Należy zobowiązać izby adwokackie, aby w terminie trzech miesięcy przedstawiły propozycje co do rozmieszczenia adwokatów pełnozatrudnionych w poszczególnych miejscowościach danej izby. Projekt powinien być oparty na wytycznych uchwały Prezydium NRA przy jednoczesnym zastosowaniu skali porównawczej z terenu innych izb według wskaźników, jakie będą przesłane do rad. Projekt powinien zawierać szczegółowe uzasadnienie liczby adwokatów w każdej miejscowości, a nie suche tylko liczby.

6. Zaproponować ustalenie liczby aplikantów adwokackich, niezbędnej do uzupełnienia kontyngentu adwokatów, po nadesłaniu materiałów, o których mowa w pkt 5, i po opracowaniu przez NRA ostatecznego planu rozmieszczenia adwokatów. Do czasu załatwienia sprawy zaproponować utrzymanie liczby aplikantów adwokackich na rok 1974 w wysokości określonej zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 1.II.1971 r., zmienionego następnie w dniu 21.X.1972 r. i w dniu 18.IX.1973 r.

7. Dla prawidłowego określenia liczby aplikantów adwokackich na najbliższy okres rady adwokackiej przygotowują zestawienie adwokatów, którzy przekroczą lat 70 w okresie lat 1974—1979, a swoje propozycje co do liczby aplikantów oparą przede wszystkim na tych wskaźnikach z uwzględnieniem — na zasadach dotychczasowych doświadczeń — odsetka adwokatów w wieku ponad 70 lat, którzy ze względu na stan sił i zdrowia mogą być uznani przez KIZ za pełnosprawnych do wykonywania zawodu.

3.

Udzielenie zezwolenia na prowadzenie spraw cudzoziemców dewizowych

Na wniosek Rady Adwokackiej w Warszawie Prezydium NRA uchwałą z dnia 25 października 1973 r. udzieliło na podstawie § 37 Regulaminu działania zespołów adwokackich („Palestra” z 1972 r nr 11) zezwolenia na prowadzenie spraw cudzoziemców dewizowych (poza zespołami specjalistycznymi): adw. Kazimierzowi Askanasowi (Zespół Adwokacki Nr 1 w Płocku) i adw. Władysławowi Żywickiemu (Zespół Adwokacki Nr 2 w Warszawie).